

## El setè àngel

El mes d'abril ens vam endinsar en el drama de la novel·la de David Cirici premiada amb un Sant Jordi. La història ens parla d'un nen que naufraga navegant amb el seu pare i que és salvat i recollit pels immigrants d'una pastera. A partir d'aquest moment el nen viu un llarg recorregut paral·lel al de les persones refugiades i rebutjades que arriben a centenars a les costes gregues. Mentrestant pare i mare, divorciats, viuen un calvari en la forma de pair el dolor de la pèrdua, un ple de remordiment, l'altra plena de ràbia. Cirici relata un guió més que fer un literatura punyent que incrementi la intensitat de la reflexió i de la tragèdia. Tanmateix va complir el seu objectiu: apropar-nos a una situació que esquivem malgrat els telenotícies.

.....

El títol del llibre rememora l'episodi de l'Apocalipsi, metàfora de la baixesa de la humanitat. Els capítols alternen la història de l'Ernest (el pare) i el Marc, un nen de set anys que, un dia de navegació, cau a l'aigua i s'extravia, tot això a Grècia. L'odissea del Marc està feta de pors i egoïsmes: el rescaten en una pastera plena d'immigrants sirians i, a partir d'aquell moment, uneix el seu destí al d'una família formada per un home, la seva cunyada i dos nebots, de la costa de Samos a Idomeni.

La família siriana l'ajuda perquè d'aquesta manera l'home té més fàcil ser acceptat i accelerar els passos per entrar a Europa, amb un nen que farà passar com a fill. Encara que aquest egoïsmes ens desperta ràbia per tot el que li fa passar al Marc, sí que comprenem el gran dolor d'aquest home, que sí tenia un fill real a Síria i que va morir jugant a la guerra en un balcó que es va esfondrar, fart de tantes bombes que fan tremolar totes les estructures.

Dins d'aquesta odissea coneixem l'abús, les màfies de persones, els perills i les inseguretats dels camps de refugiats. També les baixeses de la guerra de Síria: la ruptura dels envans de les cases per poder circular-hi interiorment sense haver de trepitjar el carrer, lluny dels francotiradors; les bombes de petroli i de fragmentació, la bogeria violenta d'uns i altres.

Per la banda del Marc, coneixem un pare menjat pels sentiments de culpabilitat, atès que és un home a qui li agrada improvisar sense projectar possibles conseqüències dels seus actes; una mare que escup el dolor amb retrets i culpabilitzacions constants; la fragilitat d'un matrimoni de segon intent, l'Ernest i la Sophie, que no supera la tragèdia de la pèrdua d'un fill.

La factura de la novel·la és simple: no hi ha una gran elaboració ni del llenguatge ni de l'argument, però és de lectura entretinguda i repassa molts temes d'actualitat prenent partida clarament pels perdedors d'aquest món. Com a expublicitari, Cirici aprofita per fer una bona crítica a aquesta indústria i als seus professionals.

Bona lectura!

Muntsa Farré